

saaledes staa op og forlange Oplysning om den Slags Ting, den kan Ministeren ikke give. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at naar jeg overhovedet foranlediges til at stille Spørgsmaalene, er det ved Udtalelser og Handlinger af Ministeriet selv, thi det er den højtærede Finansminister, som selv har sagt, at dette 15 Millioners Laan stiftede vi udenom Bankerne. Naar jeg stiller denne Udtalelse, at her gik vi heldigvis udenom Bankerne, sammen med den lette Maade, hvorpaa den højtærede Minister gentagne Gange her i Tinget har omtalt sine Forhandlinger med Bankdirektørerne, er det naturligt, at jeg stiller det Spørgsmaal: Da det 15 Millioners Laan skulde stiftes, var der saa intet Tilbud fra Bankerne? Og saa siger den højtærede Minister: at den Slags Ting kan han virkelig ikke svare paa. Men saa maa Ministeren heller ikke komme med den Slags flotte Udtalelser om, at der kunde man komme udenom Bankerne. Nu kan den højtærede Minister se, om han ogsaa ved det næste Statslaan kan komme udenom Bankerne.

Naar jeg saa har omtalt det sidste Statslaan, ligger det kun i den Omstændighed, at der offentlig er fremsat en Meddelelse om, at Tilbudene om Laan vare tagne tilbage, og det ligeledes offentligt er fremsat, at der overhovedet ingen Tilbud vare indgivne, som bleve tagne tilbage. Saa spørger jeg den højtærede Minister, hvorledes det forholder sig med den Ting, og saa siger den højtærede Minister, at det kan han overhovedet ikke udtale sig om. Men saa var det heldigt, om der ikke ad officiel Vej udgik Meddelelser af den Natur. Naar den højtærede Minister mener, at jeg er Bankernes Talsmand her, maa jeg dertil svare, at jeg desværre ikke har noget som helst med nogen Bank at gøre, ganske sikkert meget mindre end den højtærede Minister, selv naar han ikke er Minister, men jeg finder, at den Omstændighed, at der har vist sig uheldige Forhold ved nogle Banker, berettiger ikke Mænd i ansvarsfulde Stillinger til at behandle Bankledere — Bankdirektører hedde de jo — paa den Maade, som det er sket i nærværende Tilfælde. Det staar for mig som ganske utvivlsomt, at naar man igen skal optage et Statslaan — og jeg haaber og ønsker selvfølgelig, at det maa blive optaget paa de for Staten gunstigste Vilkaar —, og hvis Danmark da opnaar et saadant Statslaan paa nogenlunde gode Betingelser, saa vil det ikke mindst bero paa den Indsats, som vore

†

fremragende, vore store Banker herhjemme selv gøre i et saadant Laan. Den Indsats, Bankerne herhjemme ville gøre i et Laan, tror jeg vil have nogen Indflydelse paa, i hvilken Grad Udlandet vil træde med ind i dette Laan.

Nu omtalte den højtærede Minister, at jeg i Formiddags havde citeret den engelske Legationssekretærs Indberetning til sin Regering angaaende de økonomiske Forhold her i Landet, og den højtærede Minister sagde, at han kunde ikke begribe, at jeg gjorde dette, thi disse Oplysninger kunde jeg faa i Statistisk Bureau. Den højtærede Minister lagde vist meget godt Mærke til, hvorfor jeg fremkom med disse Citater. Det var for at gøre opmærksom paa, paa hvilket Grundlag man i Udlandet bedømmer danske Finansforhold. Jeg tror slet ikke, og det er der heller ingen i mit Parti, som tror, at Danmark er et Centrum i Verden, jeg har netop udtalt mig gentagne Gange meget skarpt mod den Opfattelse, der er herhjemme om vor store Betydning i Verden. Jeg ved, at den er ganske overordentlig lille, men jeg ved, at naar den engelske Legationssekretær fremlægger for sin Læsekreds i England saadanne Aktstykker, saa bedømmer man i England Danmarks økonomiske Forhold efter disse Aktstykker. Naar den højtærede Finansminister eller andre Ministre udtaler sig om Statens økonomiske Forhold, saa ved jeg bl. a., at det gaar ikke ud til Verdens Grænser, men jeg ved, at det selvfølgelig naar frem til de Mænd og de Institutioner, til hvilke man henvender sig eller kan komme til at henvende sig angaaende et Statslaan. Derfor mener jeg, at i saa Henseende bør en Ministers Udtalelser, en ansvarlig Mands Udtalelser, være saadanne, at de ikke glemme at tage alle Farverne med i Billedet, og da burde saadanne Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, aldrig finde Sted. Thi det er meget muligt, at man i Udlandet ikke ved, hvem der er Landbrugsminister her i Landet, men man ved i Udlandet, hvad en Minister er, og saavel i engelske som i tyske Blade citeres disse Udtalelser, og derved kommer det frem for den udenlandske Læsekreds, og ogsaa for dem, der beskæftige sig med Pengesager, komme disse Udtalelser frem. Det kan der dog vist ikke være to Meninger om, at Udtalelser af denne Natur ere lammende for Finansministerens Bestræbelser for at faa et Statslaan ordnet.

Der er vist intet Menneske, der vil